

værdifuld Hjælp, naar der ikke er sikret dem et fast, fleraarigt Leiemaal eller Livsfæste, som kan bringe dem og Familie et varigt og sikkert Udbytte af deres Arbeide. De an-
drage derfor om, at det forelagte Lovforslag om Forbedring af Fæste- og Leiehusmænds
Kaar endnu i denne Samling maa blive til Lov.

Som Nr. 10

12. Fra 9 Fiskere ved Sebbersund om Erstatning for lidt Tab ved Kon-
fiskation af Fiskeredstaber. (Indbragt den 12te Februar 1890 af Folkethingsmanden for
Præstø Amts 3die Valgkreds, Leth.)

Følge Andragendet har Fiskekontrolløren for Sjælland anmeldt de Paagjældende
for den 29de Juni d. N. at have fisket med ulovlige Malefnurrevaad, og ere de i Ho-
litretten gaaede ind paa hver at betale en Bøde paa 10 Kr. til Statskassen og tillige
paa Konfiskation af Vaadene til Fordel for samme. De gjøre imidlertid nu gjældende, at
de af Uvidenhed ere gaaede ind paa denne Ordning, idet Loven af 1888 § 21 formentlig
ikke gjælder for Fiskeriet i Sebber Bredning, men derimod de i tgl. Anordning af 21de
Juni 1867 foreskrevne Regler, og at de som Følge heraf ikke kunne drages til Ansvar for
Benyttelsen af Fiskeredstaber i bemeldte Fiskevand efter Loven af 1888; de mente ogsaa, at,
naar Vaadene vare blevne maalte paa en rigtig Maade, vilde det have vist sig, at de
holdt de rigtige Maal. De angibe det Tab, de have lidt ved Konfiskationen af Vaadene
og særlig ved, at de derved ikke have kunnet fiske i den bedste Tid, til 2 à 3,000 Kr. og
andrage derfor om at erholde et efter samtlige Omstændigheder passende Erstatningsbeløb.

Da den Sag, Andragendet omhandler, er afgjort ved et af Andrageren selv ind-
gaaet Forlig, gjør Udvalget ingen Indstilling.

13. Fra 24 Fiskere ved Sebbersund om Afgang til at drive Malefiskeri i
Sebberlaa overensstemmende med Forskrifterne i Lov af 4de Januar 1861 og Anordning
af 21de Juni 1867. (Indbragt den 12te Februar 1890 af Folkethingsmanden for Præstø
Amts 3die Valgkreds, Leth.)

Andragerne bemærkede, at ifølge Fiskeriloven af 1888 gjælde for Fiskeriet i Fiskeri-
vandene „Ailen“ mellem Dlbj og Kejen Sogne samt i Søndre-Vem Vig og Sebber Bred-
ning vesten for Dæmningen over Sebbersund de i Lov af 4de Januar 1861, jfr. Anord-
ning af 21de Juni 1867 for Fiskeriet i „Ailen“ indeholdte Forskrifter. Det er derefter
tilladt i de paagjældende Bænde at drive Malefiskeri med Pult- og Bøtvaad samt Male-
fnurrevaad, medens dette iøvrigt er forbudt ved Lov overalt i Limfjorden fra Hals til
Løgstør. De Bømpelser, der saaledes ere indrømmede med Hensyn til Fiskeriet i den saa-
kaldte Sebber Bredning, ere komne Andragerne til gode; men det Fiskeri, som der kan
drives, er meget ubetydeligt og kan kun have Betydning med Hensyn til Malefiskeri, hvilket
de imidlertid angive at være uden synderlig reel Værdi paa Grund af Vandets Veskaffen-
hed. Derhos have de tilstødende Lodsieiere aflyst alt Fiskeri i Bredningen og Bændet vest
for Dæmningen over Sebbersund under Foregivende af, at Fiskeriet tilhører dem; en enkelt
af dem har endog anlagt Sag mod 9 af Andragerne, og vinder han den, vil alt Fiskeri
i Sebber Bredning være afstaaen, og Begunstigelserne i de paagjældende Anordninger
illusoriske. De $\frac{9}{10}$ af Beboerne i Sebbersund By ernære sig udelukkende af Malefiskeri,
da alt andet Fiskeri er betydningsløst baade for Byen og Omegnen, og de lide meget
under den ved Loven af 1888 trufne Indskrænkning med Hensyn til Fiskeriet i de øvrige
omkringliggende Fiskevande, særlig i den saakaldte Sebberlaa — Bændet mellem Sebber-
sund øst for Dæmningen og Ribe Havn — der er et matrifuleret Fiskevand, hvor Silde-
fiskeri ikke i Mands Minde er drevet. De fleste Fiskesteder der eies af Sebbersund Sogns
Beboere, der betale Afgifter til Staten af dette Fiskevand, uden at have nogen Indtægt
derfra. Der andrages derfor om Rigsdagens Medvirkning til, at der ved Lov maa blive
givet Afgang til at drive Malefiskeri i Sebberlaa overensstemmende med Forskrifterne i